

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11186/2554

พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชรโจทก์ นายชนยาหรือเปี้ยว ปั่นแก้ว กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 86, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

พฤติการณ์ที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 รู้ว่าพวกของตนจะนำเมทแอมเฟตามีนไปส่งให้แก่ผู้ซื้อ โดยจำเลยที่ 1 และที่ 2 ขั้บรถจักรยานยนต์มายังจุดนัดและดักรอผู้ซื้อเพื่อพาไปหาพวกของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ถือเป็นการแบ่งหน้าที่กันทำให้การซื้อขายเมทแอมเฟตามีนสำเร็จ จึงเป็นตัวการมิใช่เพียงผู้สนับสนุน เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ 3 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ดให้แก่ ผ. จำเลยที่ 1 และที่ 2 กับ ผ. ร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด ให้แก่ สายลับ แม้โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวมีปริมาณสารบริสุทธิ์เท่าใด แต่โจทก์บรรยายฟ้องมาแล้วว่า เมทแอมเฟตามีนของกลาง 615 เม็ด ที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 กับพวก ร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีน้ำหนัก 56.30 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 11.542 กรัม อันเป็นการบรรยายฟ้องขอให้ลงโทษตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคสอง แล้ว และเมทแอมเฟตามีน 600 เม็ด ดังกล่าว เป็นส่วนหนึ่งของเมทแอมเฟตามีน 615 เม็ด ซึ่งตามรายงานการตรวจพิสูจน์ของกลางพบปริมาณเมทแอมเฟตามีนคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 11.542 กรัม ปริมาณสารบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนตามรายงานการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวเป็น การนำเมทแอมเฟตามีนของกลางมาตรวจหาสารบริสุทธิ์แล้วจึงนำผลที่ได้มาคำนวณหาปริมาณ สารบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนของกลาง 600 เม็ด ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติของ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ที่กำหนดปริมาณสารบริสุทธิ์ของยาเสพติดให้โทษโดย การคำนวณ จึงคำนวณสารบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน 600 เม็ด ดังกล่าวได้เช่นเดียวกันว่ามี ปริมาณเป็นสารบริสุทธิ์ 11.260 กรัม โดยไม่มีข้อสงสัยว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวอาจมีส่วนผสม ที่แตกต่างกับเมทแอมเฟตามีนส่วนอื่นที่จะทำให้ปริมาณสารบริสุทธิ์คำนวณได้ไม่ถึงหนึ่งร้อยกรัม

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 97, 100/1, 102 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 ริกกระเป๋าคาดเอวสีน้ำตาลและรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน กยง นครสวรรค์ 14 และเพิ่มโทษจำเลยที่ 3 กึ่งหนึ่ง จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 3 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 66 วรรคหนึ่ง, 100/1 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83 จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง, 100/1 วรรคหนึ่ง เมทแอมเฟตามีนของกลาง
ที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่ายเป็นจำนวน
เดียวกัน จึงเป็นการกระทำความผิดเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท เมื่อการพยายาม
จำหน่ายต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้ที่กระทำความผิดสำเร็จ
ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534
มาตรา 7 ดังนี้ แต่ละฐานความผิดจึงมีบทลงโทษเท่ากัน ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฐานร่วมกัน
พยายามจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาตแต่เพียงบทเดียว ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยที่ 2 อายุกว่าสิบเจ็ดปีแต่ยังไม่เกินยี่สิบปี รู้ผิดชอบดีแล้ว
ไม่สมควรลดมาตราส่วนโทษให้ ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 2 คนละ 14 ปี และปรับคนละ
200,000 บาท ฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุกจำเลยที่ 3
มีกำหนด 14 ปี และปรับ 200,000 บาท จำเลยที่ 3 ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับ
ความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 97 วรรคหนึ่ง อีกภายในเวลา
ห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ ให้เพิ่มโทษกึ่งหนึ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา
97 คงจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 21 ปี และปรับ 300,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้หักชั่งแทนเกิน
กว่าหนึ่งปีได้แต่ไม่เกินสองปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ระเบียบศาลอาญา
สืบศาล 1 ใบ ของกลาง คำขออื่นให้ยก จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาแก้เป็น
ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15
วรรคหนึ่ง, 66 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 86 การกระทำของจำเลยที่
1 และที่ 2 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐาน
เป็นผู้สนับสนุนผู้อื่นพยายามจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 จำคุกคนละ 9 ปี 4 เดือน ไม่
ปรับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้ยกฟ้องจำเลยที่ 3 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
โจทก์และจำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ
เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ 1 และที่ 2 ที่สะพานบ้านแม่นารีและจับกุมนายผดุงหรือแบงค์
ได้ที่ป่าอ้อยใกล้สะพานดังกล่าวพร้อมยึดเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด ในกระเป๋าคาดเอวของ
นายผดุง ซึ่งนายผดุงมีเมทแอมเฟตามีนจำนวนดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายาม
จำหน่าย ต่อมาเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลยที่ 3 กล่าวหาว่าจำเลยที่ 3 จำหน่ายเมท
แอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด ดังกล่าวให้แก่นายผดุง มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์
ประการแรกว่า ตามพฤติการณ์แห่งคดีที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 รอรับนายชุมพลตามที่นายผดุงบอกไว้
เพื่อพานายชุมพลไปรับเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด จากนั้นนายผดุงที่ป่าอ้อยเป็นการ
แบ่งหน้าที่กันกระทำความผิด อันเป็นตัวการร่วมกันกระทำความผิดกับนายผดุงหรือไม่ เห็นว่า
ตามพฤติการณ์แห่งคดีที่ก่อเกิดเหตุได้ความตามบันทึกคำให้การในชั้นสอบสวนของนายผดุง
จำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 2 ว่า ขณะที่นายชุมพลโทรศัพท์ถึงนายผดุงขอซื้อเมทแอมเฟตามีน 600
เม็ด จากนั้นนายผดุงนั้น จำเลยที่ 1 และที่ 2 ก็อยู่ด้วยกันกับนายผดุง และนายผดุงได้บอกจำเลยที่ 1
และที่ 2 ว่า จะไปเอาเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 3 แล้วนายผดุงได้แยกไป หลังจากนั้นจำเลยที่ 1
และที่ 2 ได้ขับรถจักรยานยนต์ไปตามหานายผดุงเมื่อพบนายผดุงแล้วได้ไปด้วยกัน ก่อนถึงจุดนัด
ส่งมอบเมทแอมเฟตามีนนายผดุงบอกให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ดักรอนายชุมพลอยู่ที่บนสะพานบ้าน
แม่นารีห่างจากจุดนัดพบประมาณ 10 เมตร โดยบอกจำเลยที่ 1 และที่ 2 ว่า นายชุมพลจะมารับ
เมทแอมเฟตามีน ให้นำนายชุมพลไปพบนายผดุง ซึ่งได้ขับรถจักรยานยนต์ลงไปรออยู่ที่ป่าอ้อย

ข้างทาง เห็นว่า จากพฤติการณ์แห่งคดีที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 ทราบว่านายผดุงจะนำเมทแอมเฟตามีนจำหน่ายให้แก่ชายชุมพล โดยจำเลยที่ 1 และที่ 2 ได้ขับรถจักรยานยนต์ตามหานายผดุงจนพบกันแล้วไปด้วยกันยังบริเวณที่นัดซื้อขายเมทแอมเฟตามีนกันโดยจำเลยที่ 1 และที่ 2 ดักรอขายชุมพลซึ่งจะมาซื้อเมทแอมเฟตามีนเพื่อพานายชุมพลไปหานายผดุงซึ่งอยู่ในป่าอ้อยใกล้ ๆ นั้น ย่อมเป็นการแบ่งหน้าที่กันทำเพื่อให้การซื้อขายเมทแอมเฟตามีนสำเร็จ เพราะการจะซื้อขายเมทแอมเฟตามีนสำเร็จนั้นจำเลยที่ 1 และที่ 2 จะต้องรอขายชุมพลและพานายชุมพลไปพบกับนายผดุง ตามพฤติการณ์ดังกล่าวแล้วจึงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นตัวการร่วมกับนายผดุงมีเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและพยายามจำหน่าย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นเพียงผู้สนับสนุนนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้น ปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการต่อไปมีว่า จำเลยที่ 3 กระทำความผิดตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า เมื่อนำคำรับของจำเลยที่ 3 ในชั้นสอบสวนมาฟังประกอบพยานโจทก์แล้วทำให้พยานโจทก์มีน้ำหนักแน่นแฟ้นรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยที่ 3 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด จำนวนเดียวกับที่จำเลยที่ 1 ที่ 2 และพวก ร่วมกันพยายามจำหน่ายให้แก่ชายผดุงตามฟ้องจริง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 3 นั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้น อนึ่ง จำเลยที่ 3 จำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด ให้แก่นายผดุงหรือแบงค์ จำเลยที่ 1 และที่ 2 กับนายผดุงร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนจำนวน 600 เม็ด ให้แก่สายลับ แม้โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวมีปริมาณสารบริสุทธิ์เท่าใด แต่โจทก์บรรยายฟ้องมาแล้วว่าเมทแอมเฟตามีนของกลาง 615 เม็ด ที่จำเลยที่ 1 และที่ 2 กับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย มีน้ำหนัก 56.30 กรัม คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 11.542 กรัม อันเป็นการบรรยายฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง (เดิม), 66 วรรคสอง (เดิม) แล้ว และเมทแอมเฟตามีน 600 เม็ด ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของเมทแอมเฟตามีน 615 เม็ด ซึ่งตามรายงานการตรวจพิสูจน์ของกลางพบปริมาณเมทแอมเฟตามีนคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ 11.542 กรัม ปริมาณสารบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนตามรายงานการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวเห็นได้ว่าเป็นการนำเมทแอมเฟตามีนของกลางมาตรวจหาสารบริสุทธิ์แล้วจึงนำผลที่ได้มาคำนวณหาปริมาณสารบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีนของกลาง 600 เม็ด ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 ที่กำหนดปริมาณสารบริสุทธิ์ของยาเสพติดให้โทษโดยการคำนวณ จึงคำนวณสารบริสุทธิ์ของเมทแอมเฟตามีน 600 เม็ด ดังกล่าวได้เช่นเดียวกันว่ามีปริมาณเป็นสารบริสุทธิ์ 11.260 กรัม โดยไม่มีข้อสงสัยว่าเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวอาจมีส่วนผสมที่แตกต่างกับเมทแอมเฟตามีนส่วนอื่นที่จะทำให้ปริมาณสารบริสุทธิ์คำนวณได้ไม่ถึงหนึ่งร้อยกรัม พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยที่ 1 และที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 66 วรรคสอง มาตรา 100/1 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83 พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 การกระทำของจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ความผิดฐานพยายามจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.2534 มาตรา 7 ความผิดแต่ละบทที่จำเลยกระทำจึงมีอัตรา

โทษเท่ากัน ให้ลงโทษจำเลยที่ 1 และที่ 2 ฐานร่วมกันมียาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเพียงบทเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกคนละ 14 ปี และปรับคนละ 200,000 บาท จำเลยที่ 3 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง, 66 วรรคสอง ฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 โดยไม่ได้รับอนุญาต จำคุก 14 ปี และปรับ 200,000 บาท คำให้การของจำเลยทั้งสามในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คนละหนึ่งในสามแล้ว คงจำคุกจำเลยทั้งสามคนละ 9 ปี 4 เดือน และปรับจำเลยทั้งสามคนละ 133,333.33 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โดยให้กักขังแทนค่าปรับได้ไม่เกิน 2 ปี และให้คืนรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน กยง นครสวรรค์ 14 แก่เจ้าของ นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6

องค์คณะ

สมชัย เกษขุมพล · ชัยวุฒิ โลหิตรัตนนท์ · ทวี ประจวบลาภ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/11186/2554>